

————— Biró Erika

TÉRDRÓZSA

fél lélegzetek hasba
fejbiccentő izom feszül
döccen a masszázslabda
nem véraláfutás
két letapadt izom
távolításának nyoma
a sarokra ülés
térdrózsa elleni gyakorlat
víz gyűlik a redőkbe
árulkodnak a piros csíkok
felálláskor
a talpak megéreztetéséhez
sarokra gördül a testsúly
rotál a comb
a deszka után beindul
a verejtékmirigyek szekréciója
abbamarad a szemmozgás
hullapózban
a vérnyomás csökken
a végtagok még megrándulnak
a keresztuzathoz nyitva minden
vegetatív reakció
az izmok átmenetileg lebénulnak

ÁTBUKÁSI SZINT

Viasz a héjon, csavarok a kocsányon,
nem számolom, mennyit,
lenézek. Két medence alakú vese,
testecske, fenéklemez.

A hártvás falú rekeszhez érek,
roppan a magház, a csutkát eldobom.
Viszi a víz a hangot, egymásnak
dobálják a tölcser alakú oszlopok.
A zongora alakú
medencékben nem stagnál,
némán megy végbe a beáramlás.
Vízáró falakról fordul vissza,
a veseerek tágulnak.
Nem éri el az átbukási szintet,
csökken a filtrációs nyomás,
a zengő üreghrendszer
kihasználatlan marad.

ELÜLNE

Időzített áramszünet
egy ideje döngetik a kaput
az emelet beleremeg
kihül a ház
félálmodok sötételőjén át
egy ébresztőóra tompán
valaki a redőnyt húzza fel
a szövegtest nem említ
hat negyvenes csaholást
keltetőkből végbemenő
változásokat

kicsöng
lakásokon át hallani
sípszó után hanghatások
a nyugalom megzavarása
esti csöndben
földre lóg a napraforgók feje

agresszívek a kutyák
az ól felé oson
elülne már az állomány

TIKSI

meleg függőleges elem a kék
festék alól eltűnő farost
borzolásos eljárással
majdnem vízszintes
titániumfehér a két szél
rendezte paletta között
nem fúj be a hó
a tátongó feketében egy alig
sejthető gömbölyűség
félíg kitakarja
egy léggömb fehér kontúrja
síkot vág magának
az előtérben szinte
lehámlik a sötétről
eltűnik a vékony zsinór
a kétujjas kesztyűben
az öreg tartja teret
ad neki arcára derül
a végtelen fehér